

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

31-011 Kraków, Pl. Szczepański 5
Tel./Fax (0-12) 421-75-79, 421-74-98
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-561-1/03/MS-1/03

Kraków, dn. 5 luty 2003r.

DECYZJA Nr RKR - 4/2003

Na podstawie art. 85 ust. 1 w związku z art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122 poz. 1319 z późn. zm.) oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej Delegatur UOKiK (Dz. U. Nr 18 poz. 172),
w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
odmawia się wszczęcia, na wniosek Gminy Dąbrowa Tarnowska, **postępowania antymonopolowego** w sprawie nadużywania przez Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji z siedzibą w Dąbrowie Tarnowskiej pozycji dominującej na lokalnym rynku dostarczania wody i odprowadzania ścieków, polegającego na wprowadzeniu taryf cen i opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków bez ich zatwierdzenia przez Radę Gminy.

UZASADNIENIE

Do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie wpłynął w dniu 17.01.2003r. wniosek Gminy Dąbrowa Tarnowska – zwanej dalej „Gminą” - o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Rejonowemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji z siedzibą w Dąbrowie Tarnowskiej – zwanemu dalej „Przedsiębiorstwem”.

W uzasadnieniu wniosku Gmina podniosła, że Przedsiębiorstwo w dniu 21.10.2002r. wystąpiło z wnioskiem o zatwierdzenie przez Radę Gminy „Taryf cen i stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę oraz zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Dąbrowa Tarnowska na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2003r.” – zwanych dalej „Taryfami”. Ze względu na nie dołączenie do wniosku przez Przedsiębiorstwo wieloletniego planu jego rozwoju, Rada Gminy - uchwałą Nr II/10/02 z dnia 6.12.2002r. - odrzuciła wniosek, uznając, iż nie spełnia on wymogów określonych w art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę oraz zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 72 poz. 747 z późn. zm.). W odpowiedzi Przedsiębiorstwo – pismem z dnia 16.12.2002r. (znak: RPWiK-DT/DN/1187/2002) – poinformowało Gminę o wprowadzeniu Taryf, które będą obowiązywać od dnia 1.01.2003r., w trybie art. 24 ust. 8 ustawy o zbiorowym (...). Zdaniem Gminy wprowadzenie przez Przedsiębiorstwo Taryf, bez ich uprzedniego zatwierdzenia przez Radę Gminy, stanowi naruszenie przepisów w/w ustawy o zbiorowym (...) oraz zakazaną w art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122 poz. 1319 z późn. zm.) praktykę ograniczającą konkurencję.

Oceniając przedstawiony stan faktyczny, organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Zawarte w przedmiotowym wniosku żądanie Gminy wszczęcia postępowania antymonopolowego w sprawie wprowadzenia przez Przedsiębiorstwo taryf cen i opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków bez ich zatwierdzenia przez Radę Gminy nie może zostać uwzględnione.

Przepis art. 24 ust. 1 ustawy o zbiorowym (...) stanowi, że taryfy podlegają zatwierdzeniu przez radę gminy w drodze uchwały. Zgodnie natomiast z art. 24 ust. 5 wójt (burmistrz, prezydent miasta) dokonuje oceny taryf i wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociagowych i kanalizacyjnych pod względem zgodności z obowiązującym prawem oraz weryfikuje koszty. Przywołany art. 24 ustawy o zbiorowym (...) wyłącza więc - jako *lex specialis* - stosowanie do taryf przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co oznacza, iż **organ antymonopolowy nie posiada możliwości kwestionowania materii, która była lub jest przedmiotem uchwały Rady Gminy**. A zatem ewentualna decyzja organu antymonopolowego w tym zakresie naruszałaby nie tylko art. 19 k.p.a. – nakładający na niego obowiązek przestrzegania swojej właściwości – ale również konstytucyjną zasadę zaufania do Państwa. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie także w orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (poprzednio: Sądu Antymonopolowego), który w wyroku z dnia: 2.12.2002r. (sygn. akt XVII Ama 27/02) uznał, iż **organ antymonopolowy nie jest właściwy do rozstrzygnięcia sporu dotyczącego zasad rozliczeń za usługi wodociagowo-kanalizacyjne, a zwłaszcza sposobu ustalenia ceny za te usługi**.

Podkreślenia wymaga, iż to właśnie Gmina posiada instrumenty prawne umożliwiające jej wyegzekwowanie przestrzegania przez Przedsiębiorstwo obowiązku stosowania zatwierdzonych taryf. Art. 29 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o zbiorowym (...) przewiduje bowiem możliwość nałożenia przez zarząd gminy kary pieniężnej na przedsiębiorstwo wodociagowo-kanalizacyjne, które stosuje taryfy, nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia radzie gminy do zatwierdzenia. W tym stanie rzeczy, jeżeli Przedsiębiorstwo wprowadziło taryfy z naruszeniem obowiązujących przepisów, Gmina powinna sama podjąć stosowne działania w oparciu o przepisy ustawy o zbiorowym (...), a nie występować do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o wszczęcie postępowania antymonopolowego.

Należy bowiem zauważyć, że – zgodnie z treścią art. 84 ust. 1 ustawy o ochronie (...) – z wnioskiem o wszczęcie postępowania antymonopolowego można wystąpić w związku z podejrzeniem naruszenia przepisów tej ustawy. Zarzut stosowania praktyk ograniczających konkurencję powinien być zatem oparty na naruszeniu zakazów zawartych w ustawie o ochronie (...) oraz wskazywać okoliczności i dowody potwierdzające fakt tego naruszenia. Postawą zarzutu nie może być natomiast ewentualne naruszenie przepisów innych ustaw, w tym regulujących tryb ustalania taryf.

Stosownie do powołanego we wniosku art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...), przedsiębiorcom posiadającym pozycję dominującą na rynku zakazuje się – m.in. - bezpośredniego lub pośredniego narzucania nieuczciwych cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych albo rażąco niskich. Ceną nieuczciwą, w tym nadmiernie wygórowaną, może

być cena, której wysokość przewyższa wartość ekonomiczną świadczenia przedsiębiorcy, stosującego tą cenę. Za cenę nadmiernie wygórowaną nie może być natomiast uznana cena, w stosunku do której jedynym zarzutem jest to, iż nie została ona zatwierdzona przez właściwego regulatora. Tymczasem w przedmiotowej sprawie Gmina wywodzi zarzut stosowania przez Przedsiębiorstwo praktyki ograniczającej konkurencję z art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...) wyłącznie z faktu wprowadzenia taryf cen i opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków bez ich zatwierdzenia przez Radę Gminy. Jednocześnie – co należy podkreślić – Gmina nie powołuje żadnych dowodów, ani nawet nie podnosi żadnych okoliczności, które wskazywałyby lub co najmniej uprawdopodobniałyby zarzut stosowania przez Przedsiębiorstwo cen nadmiernie wygórowanych.

Art. 85 ust. 1 ustawy o ochronie (...) stanowi, iż organ antymonopolowy może odmówić – w drodze decyzji - wszczęcia postępowania antymonopolowego, jeżeli z zawartych we wniosku oraz posiadanych przez organ informacji wynika w sposób oczywisty, że nie naruszono zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 6 i 7 lub zakazu określonego w art. 8.

Mając na uwadze brak właściwości organu antymonopolowego w zakresie taryf cen i opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków oraz to, iż w świetle informacji zawartych we wniosku Gminy nie zostały naruszone przepisy ustawy o ochronie (...), orzeczono, jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. - od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Sądu Okręgowego - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

Z up. Prezesa UOKiK
Barbara du Vall
Dyrektor Delegatury

Otrzymują:

- **Pan Stanisław Początek Burmistrz Gminy Dąbrowa Tarnowska, Urząd Gminy**
ul. Rynek 34, 33-200 Dąbrowa Tarnowska
- a/a RKR